

[Socialministeren]

Regeringen må altså afvise lovforslaget.

Joanna Rønn (S):

Socialdemokratiet må også afvise lovforslaget.

Som ministeren også har nævnt, har vi fremlagt vores holdninger til, hvordan et pensionsreformforslag skal stykkes sammen, og det havde vi en grundig debat om her i Tinget i sidste uge.

Vi synes ikke, der er kommet noget nyt frem i Fremskridtspartiets forslag, så jeg er også i den heldige situation, at jeg kan henvise til, hvad tidligere socialdemokratiske ordførere har sagt i den anledning.

Merete Aarup (KF):

Det er jo ingen hemmelighed, at dette er en gen-, gen-, genfremsættelse af Fremskridtspartiets tidligere lovforslag med samme mål og indhold. Ser man tilbage i forhandlingerne, har dette forslag aldrig fået nogen imødekommende modtagelse, hvilket er forståeligt.

Alle partier vil gerne bidrage til at bedre folkepensionen, men ikke med dette forslag og ikke med et forslag, hvor vi skal finde 8 mia. kr. Især kan vi ikke acceptere, at det er de dårligst stillede i verden, der ikke skal kunne modtage ulandsbistand fra Danmark, eller at vi skal afskaffe de offentligt ansattes pensionsordninger.

Det, der trænger sig på, er samspilsproblemerne, og det er jo også blevet omtalt her i salen den 12. november i år. Regeringen har fremlagt sin ældrerdegørelse, som snart kommer til behandling, og ministeren har omtalt, at der vil komme lovforslag om samspilsproblemerne. Det er noget, vi ser hen til, fordi vi gerne vil se på ældreområdet som en større helhed.

Den konservative gruppe vil derfor bruge tid og kræfter på de forslag, regeringen har fremsat og vil komme med, og derfor afviser vi dette lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Det kommer nok ikke som en overraskelse for Fremskridtspartiet, at vi heller ikke i Venstre føler, at der er nogen særlig grund til at gøre meget ud af denne genfremsættelse. De indvendinger, som vi er kommet med tidligere, kan vi også anføre nu.

Der er tale om et helt uacceptabelt forslag. Hvor vil man finde de 8 mia.? Vi ved, at Fremskridtspartiet har nogle ret gyselige og uspiselige forslag om, hvordan man kan finde de penge; dem kan vi ikke bruge til noget.

Fremskridtspartiet kan da have ret i, at vi har brug for en forenkling også på dette område, men det har regeringen sandelig også tænkt sig at sørge for på en mere realistisk måde, og det vil fremgå af både ældrerdegørelsen og af de forslag, der vil komme til løsning af mange af de samordningsproblemer, som findes.

Vi kan afvise lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Se, hvis vi ud over nogle af principperne også havde været enige i lovforslagets øvrige indhold, havde vi kunnet give vores tilslutning til det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet. Men vi er ikke enige, og jeg skal derfor alene sige noget om de principielle ting, som lovforslaget også indeholder, og som vi finder rigtige.

Vi er enige i, at folkepensionen ikke skal være en almisse, ikke skal være en ren forsikring og ej heller et eksistensminimum. Folkepensionen bør være af en sådan størrelsesorden, at intet menneske nødvendigvis skal ændre sin hverdag, sin livssituation, totalt på grund af en fødselsdato, og der skal efter vores mening være økonomisk mulighed for at fortsætte en rimelig tilværelse også efter det 67. år.

Vi ønsker også en folkepension af en størrelse, som overflødiggør personlige tillæg, som af mange betragtes som en almisse.

Vi er også enige i, at tiden er løbet fra den forskelsbehandling af gifte og ikke-gifte, der finder sted. Vi ønsker også, at man betragtes som to selvstændige individer i forhold til udbetaling af folkepension, selv om man er gift.

Og vi er enige i det, Fremskridtspartiet kalder diskriminering af de 67-69-åriges arbejdsindtægt. Vi var modstandere af regeringens forslag i sin tid, ikke så meget på grund af at man ville regulere på grund af arbejdsindtægten, men fordi man friholdt formueindtægter i samme situation.